

ת"פ 52888/01/15 - משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נגד יהושע אוזן

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 52888-01-15 משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נ' אוזן(אסיר)
תיק חיצוני: 96770/2014

בפני כבוד השופטת רבקה גלט
המאשימה
ע"י ב"כ עו"ד דואק
נגד
הנאשם
ע"י ב"כ עו"ד בירק
יהושע אוזן
משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה

החלטה

לפניי בקשת הנאשם לפסילת המותב.

הבקשה הוגשה בשלב של כתיבת הכרעת הדין, לאחר שנשמעו פרשת ההוכחות וסיכומי הצדדים.

הנאשם טוען כי היות שביום 5.2.17 נדונה בפניי בקשה למתן צו הגנה נגדו, בה"ט 7661-02-17 (להלן: הבקשה), נוצר חשש ממשי למשוא פנים. נטען כי במהלך הדיון שם, מסרה המבקשת מידע אודות עברו הפלילי של הנאשם ואף הציגה סרטון, ועל כן הדעת לא נותנת כי יכריע את דינו של הנאשם.

אקדים ואציין כי לא מצאתי לנכון לבקש תגובת התביעה.

לאחר ששקלתי את הבקשה, אין בידי להיענות לה, ואלה נימוקיי:

א. כתב האישום מייחס לנאשם עבירות של גידול סמים, החזקת חצרים לעישון סמים והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית. כאמור, ההליך מצוי בשלב של כתיבת הכרעת הדין.

ב. אכן, ביום 5.2.17 נערך בפניי דיון קצר בבקשה, במעמד צד אחד, בעת ששימשתי כתורנית יחידה בבית המשפט. כמפורט היטב בפרוטוקול, המבקשת אמרה דבריה, וביקשה להציג סרטון, באמצעות מכשיר הטלפון שלה. רק בעת צפייה בסרטון הבחנתי כי דמות המשיב מוכרת לי, ומיד הוריתי למבקשת לכבות את המכשיר, כעולה מעמ' 1 ש' 28,

שם נקטעו דברי המבקשת, על ידי בית המשפט. מיד ובסמוך נכתבה החלטה מנומקת בה ציינתי את הנסיבות שנוצרו, ואת החלטתי שלא להעמיק בדיון, לאורן. לנוכח הצורך לתת מענה דחוף לטענות המבקשת ניתן צו פורמאלי, אך במקביל הוריתי על העברת הבקשה לדיון בפני מותב אחר, בבית המשפט למשפחה.

ג. בניגוד לטענות הנאשם, במהלך הדיון בבקשה לא עלו בפניי תכנים משמעותיים שיש בהם כדי להשפיע על שיקול הדעת, או להביא למשוא פנים, ולמעשה לא היה בתכנים שעלו כל חדש, כפי שאבהיר.

ד. עוד בתשובתו לאישום הודה הנאשם בעבירות של שימוש בסמים וגידול סמים, אך טען שבוצעו לשימושו העצמי בלבד. הנאשם העלה טענות משפטיות בעניין חוות דעת מז"פ, ובעניין חוקיות החיפוש שבוצע לטענתו ללא עדים, כל זאת כמפורט בפרוטוקולים מיום 18.1.16 ומיום 9.5.16. לאחר שנסתיימה פרשת התביעה הודיעה ב"כ הנאשם כי הוא בחר שלא להעיד במשפטו, על כן השמיעו הצדדים סיכומיהם.

ה. בסיכומי הנאשם הודגש כי השאלות העומדות להכרעה הן שאלות משפטיות הנוגעות לחוקיות החיפוש, קבילות הודעת הנאשם -כראיה נגזרת ממנו, וכן שאלת זיהוי הסמים ומשקלם. בשום אופן לא עומדת להכרעה שאלת מהימנות הנאשם, וודאי שלא עומדת לדיון שאלת ההחזקה בסמים, שהרי הודה בכך בפה מלא.

ו. אם לא די בכך, במהלך המשפט הוגשה בהסכמה הודעת הנאשם (ת/10) כראיה מטעם התביעה (פרוט' מיום 8.12.16), בה מסר מפורשות כי הוא מגדל סמים בתנאי מעבדה, וכי הוא משתמש בסמים בשל מחלתו.

ז. בנסיבות הללו, לא היה כל חידוש במה שנאמר במהלך הדיון בבקשה, שכן הכל נודע לבית המשפט עוד במהלך ניהול ההוכחות, ובכל מקרה אין בכל זה כדי להשפיע על ההכרעה בתיק, שתהיה כולה מושתתת על קביעות משפטיות בנוגע לטענות שעלו, שאין להן זיקה למהימנות הנאשם.

ח. מעיון בפרוטוקול הבקשה מיום 5.2.17, אמנם המבקשת אמרה לבית המשפט כי הנאשם הורשע בעבירת סמים, ואולם מעבר לכך שטענה זו לא נרשמה כלל בזיכרוני, הרי לא נמסרו פרטים כלשהם לאישושה, ואין מותב זה מייחס משקל לשברי דברים בלתי מבוססים. אין צורך להזכיר כי במקרים רבים נמסרת לבית המשפט אינפורמציה חסרת בסיס בעת הדיון בבקשות במעמד צד אחד, ובית המשפט יודע להזהיר עצמו היטב מפניה.

ט. בכל מקרה, כבר נקבע לא פעם, כי העובדה שבית המשפט נחשף שלא בכוונת מכוון לראיה בלתי קבילה, אין בה כדי להוביל לפסילת המותב. בע"פ 6752/97 פרידמן נ' מד"י, פ"ד נא(5) 329 (1997), אמר הנשיא ברק:

"נקודת המוצא והנחת היסוד הן, כי שופט מקצועי יוכל להפריד בין הראיה הקבילה לראיה שאינה קבילה, ואין בעצם קבלת מידע לא קביל כדי לפסול השופט. עם זאת, קיימים מקרים מיוחדים וחריגים, שבהם ה"מסה" של הראיות הלא קבילות שאליהן נחשף השופט היא כה רבה, עד שיש בה כדי להכריע גם את מקצועיותו" (שם, עמוד 335).

ובע"פ 4849/03 שלוש נ' מד"י (3.7.03), נאמר:

לא נסיבות החשיפה הן המכריעות בשאלה האם מן הראוי לפסול את השופט היושב דין כי אם תוצאתה, בכוח או בפועל. אכן, "יש שקטעי מידע נפליטים מפייהם של הטוענים במהלך החקירה או הטיעון, ולו היה בכל הזכרת עובדה כאמור [ביחס לעברו של הנאשם] כדי להביא לפסילת השופט, היה כל הליך תלוי על בלימה ומותנה בכל אמירה" (ע"פ 4020/94 דורפמן ואח' נ' מדינת ישראל, פ"ד מח(4) 769, 770). במקרה שלפני, מדובר אך באמרה אחת, שקיים ספק, כאמור, האם היא חושפת כלל עבר פלילי. ממילא אין היא עולה כדי אותה "מסה" קריטית המאיימת להכריע את מקצועיות השופט. בית המשפט עצמו עמד (בעמ' 5 להחלטה מיום 25.5.2003) על כך שאין הוא רואה באמרה זו כמלמדת על עברו הפלילי של המערער, קל וחומר על היקפו של עבר שכזה, ככל שהוא קיים. כן ציין כי לא נגרעה יכולתו לשבת בעניינו של המערער בלא כל משוא פנים. בנסיבות אלה, ממילא לא נוצר כל חשש כי דעתו של בית המשפט "ננעלה" במובן זה שיבצר ממנו לדון בעניינו של המערער ללא משוא פנים (ראו ע"פ 1949/01 טולוצ'נסקי נ' מדינת ישראל (לא פורסם); ע"פ 1293/01 אוהיון נ' מדינת ישראל (לא פורסם); ע"פ 2234/02 שרייפר נ' מדינת ישראל (לא פורסם)).

עוד ניתן לראות ע"פ 2437/15 רובין נ' מד"י (4.5.15); ע"פ 1950/14 פריג נ' מד"י (10.4.14); ע"פ 6445/10 ספרטק נ' מד"י (16.9.10); ע"פ 200/10 חן נ' מד"י (17.01.10).

בעניינו, ברור הוא כי גם אם הובא עניין ההרשעה הקודמת לידיעת בית המשפט, אין המדובר בעניין בעל "מסה" קריטית, וזאת במיוחד בשים לב לסוגיות הממתינות להכרעה.

כללו של דבר, בשלב זה הנאשם עומד זך בחפותו ומעמדו לא נפגע כמלוא הנימה, על כן אין עילה לפסלות.

הבקשה נדחית.

המזכירות תשגר ת ההחלטה מיד לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ט"ו שבט תשע"ז, 11 פברואר 2017, בהעדר הצדדים.